

పాపిష్టి బేరం

రచన: బూరుగుల సుబ్బారావు

స్నాయం సంధ్య వేళ సెటి ఆబస్టీ కోర్టులో స్యాజ్యం గెలిచి బయటపడ్డాడు. కేరిం తాలు కొట్టే ఉల్లాసాన్ని, ఈమూల ఆమూల ఊడిపోగా మిగిలిన రెండు దంతాల్ని దాటుకు వచ్చే మందహాసాన్ని పట్టలేకపోతున్నాడు.

వయసు మళ్ళిన తరువాత అయిన గెండ్లో పెళ్ళి కొత్తకాపరం, భార్య అందాల మూట. సెటి ధనవంతుడు కాబట్టి అలాంటి అందాల మూటని వయసు దాటిపోయినా పొందగలి గాడు. భార్యకోసం బాగా బేరమాడి పువ్వు లూ, ప్రసిద్ధి కెక్కిన సుమాసన కిళ్ళీలుకొన్నాడు.

సెటి ఊరు అక్కడికి పది మైళ్ల దూరం ఉంది. సెటి ఎలాగైనా రాత్రికి ఇల్లు చేరుకోవాలి. తనకోసం పెళ్లాం ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది. ఆప్పటికి కార్లు వెళ్ళిపోయాయి. గైలు వెళ్ళి పోయింది. ఇంటికి చేరుకోనే యింకో ప్రయత్నం తో సెటి నూట ఘజాన్ని వేసుకొని బళ్ళీ ఘాటీ వైపు మళ్ళాడు. మధ్య రిక్సావాలా ఆహ్వానం చేశాడు. కాని దూరమైన పొరుగుూరు పేరు చెప్పేసరికి వాడు జారిపోయేడు. ఇంకో రిక్సా వాలా సిద్ధపడ్డాడు. మూడు రూపాయిలకి బేరం సిరపడింది.

తన ఊరు రిక్సాపై వెళ్లటం అనే విషయం సెటికి వింత ఆకర్షణ పుట్టించింది. ఒకమూల గెలుపు ఆనందంతో ఊగిపోతున్నాడు. తన అదృష్టాన్ని మోసేటందుకు నరహాహనమే కా వాలి. బళ్ళీలేని చిక్కుసమయంలో ప్రత్యే కంగా పని కట్టుకొని అలాంటి విలక్షణమైన సాధనంతో ప్రియా మిలనంకోసం పయనమై పోయే ప్రియుడికి ఎటువంటి సన్మానం జరుగు తుంది! సెటి ఈ లోకాన్ని వదిలిపెట్టి మగో లోకంలో విహారాలు చేస్తున్నాడు. సెటికి ఇంకో ఓదార్పుకూడా లేకపోలేదు. తనకోసం ప్రత్యేకంగా అలాంటి కుసమయంలో తక్కిన

నలుగురు ప్రయాణీకుల లోటుని పూర్తిచేసే డబ్బు యివ్వకుండా ఏ బండివాడు బండి కడ్డాడు?

రిక్సా నడుస్తూంది. తనవైపు తేరిబారిచూచే వాళ్ళ మాపుల్ని తన చకోదాకి అనుకూలంగా అర్థంచేసుకుంటూ, సెటి పెళ్ళికొడులా కూర్చు న్నాడు. యువకులు ప్రశ్నించే ప్రశ్నలు జ్ఞాప కం తెచ్చుకుంటూ రిక్సావాలాని ప్రశ్నిస్తున్నాడు.

“ఏరా అబ్బీ!”

“ఏమండీ తాతగోరూ?”

కోమటికి ఘెడిమని లెంపకాయ తగిలినట్ల యింది. తన ధోరణి కట్టిపెట్టి ఆన్నాడు—“నన్ను తాతంటూ వేమిటోయి! నన్ను సరిగ్గా చూడలే దేమిటి?”

“చూసినానండి, మీరు తాతగోరే!”

రిక్సావాలా రిక్సా లాగుతున్నాడు. కాస్సేపు నెమ్మదిగానూ కాస్సేపు విసురుగానూ పోనిస్తు న్నాడు. దరిద్రుడికి చెమట పట్టేసింది. వగరు స్తున్నాడు. మధ్య మధ్య పొలోమని పోయే కార్ల దుమ్ము వాడి శరీరంనిండా తెరలుకట్టి పోతూంది. సెటి ఎత్తు పల్లాలలో ముక్కు చూసుకొని ఊగిసలాడుతున్నాడు.

రిక్సావాలా మధ్య మధ్య పెళ్ళాం బిడ్డలు ఆకలితో మలమల మాడితే చూడలేనని, వాళ్ళ కోసం శ్రమపడుతున్నానని ఏవో పేల్తాడు. వాడి ఏడ్పు అంతా త్రాగుడుకోసం-తను సంపా దించింది త్రాగేస్తాడు. పైగా పెళ్లాం కూలిపని డబ్బులు తన్ని లాక్కుంటాడు. అవికూడా చాలటంలేదు. అందుచేత ఈ కసాయిబేరం వప్పకున్నాడు. ఎంతటి రిక్సావాలా అయినా పొరుగుూరు రిక్సా కట్టటానికి దడుస్తాడు. కాని ఈ పీనుగ ముందు వెనకలు చూడకుండా వప్ప

(మిగతా 20 వ పేజీలో)

వెలుతురు వెనుకను చీకటి
 చీకటి చీల్చుక వెలుతురు
 అనుదినమా వస్తున్నయ్ ;
 ప్రతినినమా వస్తున్నయ్.
 వెలుతురు చీకటి కలిసిన
 మునిమాపులు వస్తున్నయ్ ;
 తొలివెలుగులు వస్తున్నయ్.
 ఆకాశపు నైర్ మల్యము,
 ప్రళయమేఘు మాలిన్యము,
 తిరిగి తిరిగి వస్తున్నయ్ :
 కలిసి మెలసి వస్తున్నయ్.
 చెట్లు చిగిర్చే వైశ్రం,
 అటలు రాల్చే ఫాల్గుణ
 మేకంగా వస్తున్నయ్ ;
 అలసి పాలసి వస్తున్నయ్.

ii

ఛాయను వొలికించని తేజ
 స్సంఠ వెదకినా కనుపించదు ;
 పిచ్చిదనం ఘక్కు మనును ;
 నవ్వులు పిండును అశ్రుల—
 (కోకం సంతోషం మిత్రులు)
 కోకస్థానం తోషం,
 తోషస్థానం కోకం,

వెనువెంటనే మార్పుకొనును
 జీవితరంగాల్లో కూడా
 ఆకాశోద ప్రేమికు లేదురు ;
 (ఊర్వశికోసం కృష్ణకాశ్రి
 కృష్ణకాశ్రికోసం ఊర్వశి
 గుక్కపెట్టి ఏడుస్తుండురు.)

iii

నేను కూడా అట్లానే
 ప్రేమకు ప్రేమిస్తూనే
 ప్రేమకు జీవిస్తూనే
 ఏడ్పులతో నవ్వుకొంటు
 నవ్వులతో ఏడ్చుకొంటు
 ఓ కేఫా! నాకోసం జీవిస్తున్నా—
 అయితే ఒక సంగతి,
 దైవతకోటికి బలిపీఠంపై
 మధుర యధిర మెలికించే
 సుగంధకవోష్ట జ్వాలా
 కీలవలె విఫల ప్రేమల
 నా హృదయం తేలికయ్య
 అంటుకొని రగిలి రగిలి
 మండి మండి కుంపటిలా
 నిట్టార్చుల నిచ్చును ;
 అంతే—అంతే—

(19 వ పేజీ తరువార)

కున్నాడు. త్రాగేవాడి అంచనా ఇలాగే ఉం
 టుంది. దబ్బు ఆశతో తెగించినవాడు ఇప్పుడు
 వగరుస్తున్నాడు. కాళ్ళు బిట్టిబిగిసి పోయాయి
 అంటున్నాడు. ఇంకా సెటి గమ్యస్థానం బదు
 మెళ్ళిదూరం ఉంది-రిక్తవాలా మళ్ళి అరిచాడు.

“బాబోయి, ఇంక లాగలేనండోయి” సెటి
 ఎగసనదోస్తూ అన్నాడు—“లాగరా, ఈ అన
 ధుల పనక్కి పోయేకంటె ముందుకుపోతేనే
 తక్కువ దూరం. అన్నం పెట్టిస్తా తిని పడుకుం
 దుకునానోనో”

చాలా రాత్రి అయ్యాక అంబాలపడుచు
 ఆమ్మాయి లాంతరు ప్రకాశాన్ని విరజిమ్ముతూ
 సెటి కేకకి తలుపు తీసింది. ఇంకా రిక్తాలోనే
 కూర్చున్న సెటి దీపపుకాంతిలో బూడిద ముఖం
 తో భార్యవైపు చూస్తూ బోసినవ్వు నవ్వుకు
 న్నాడు. సెటికి తను ఆశించిన ఆహ్వానం రా
 లేదు. భార్య దీపం అక్కడపెట్టి తోవలికి
 వెళ్ళిపోయింది. ఇంతలో తన ప్రక్కనే రిక్తా
 ఆపి నించున్న రిక్తవాలా మెలికలు తిరిగి పడి
 పోయాడు. సెటి దీపం వగరుగా పెట్టి అంబాల
 రిక్తవాలా సోటితోంచి వెతురు ప్రకాశం